

Η ακηδία αχρηστεύει τον άνθρωπο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

- Γέροντα, τι διαφορά υπάρχει ανάμεσα στην ακηδία και την αθυμία;

- Ακηδία είναι η πνευματική τεμπελιά, ενώ η ραθυμία αναφέρεται και στην ψυχή και στο σώμα. Καλύτερα όμως να λείψουν και τα δύο.

Η ακηδία και η ραθυμία μερικές φορές κολλούν και σε ψυχές που έχουν πολλές προϋποθέσεις για πνευματική ζωή, που έχουν ευαισθησία, φιλότιμο.

Σε έναν αδιάφορο ο πειρασμός δεν κάνει τόσο κακό. Ένας ευαίσθητος όμως άνθρωπος, αν στενοχωρηθεί, νιώθει μετά ακηδία. Πρέπει να βρη τί τον στενοχώρησε και να το αντιμετωπίση πνευματικά, για να ξαναβρή το κουράγιο και να πάρη μπρος η μηχανή του. Να προσέχη να μην αφήνη αθεράπευτες πληγές, γιατί μετά κάμπτεται από τα τραύματά του.

Το ψυχικό τσάκισμα, το οποίο στην συνέχεια φέρνει και το σωματικό, τον αχρηστεύει. Ο γιατρός δεν βρίσκει τίποτε, γιατί την βλάβη την έχει προκαλέσει ο πειρασμός. Πόσες ψυχές που έχουν φιλότιμο, ευαισθησία, τις βλέπω αχρηστευμένες!

- Γέροντα, αισθάνομαι εξάντληση και δεν μπορώ να κάνω καθόλου πνευματικά (1). Αυτό προέρχεται από κούραση ή μήπως είναι από ραθυμία;

- «Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ» (2), δεν λέει; Δεν εἶναι κούραση σωματικὴ· ψυχικὸ τσάκισμα εἶναι. Αυτό εἶναι χειρότερο ἀπὸ τὴν σωματικὴ κούραση. Με τὸ ψυχικὸ τσάκισμα ξεβιδώνεται κανεὶς καὶ γίνεται σαν ἓνα ὄχημα που ὅλα τὰ εξαρτήματά του εἶναι καλὰ, ἀλλὰ ἡ μηχανὴ του εἶναι διαλυμένη.

- Γέροντα, βλέπω ὅτι, ἐνῶ πρώτα ἀγαπούσα τὰ πνευματικὰ, τώρα δεν μπορῶ νὰ κάνω τίποτε.

- Γιατί δεν μπορεῖς νὰ κάνης τίποτε; Δεν ἔχεις δυνάμεις; Εγὼ βλέπω ὅτι ἔχεις. Δεν θυμάσαι παλιά, ὅταν χτιζόταν τὸ μοναστήρι καὶ δούλευες ὅλη μέρα στο γιαπί, πόσα πνευματικὰ ἔκανες;

- Μήπως, Γέροντα, φταίει που ἔδωσα ὅλον τὸν εαυτὸ μου στις δουλειές;

- Πιο πολὺ φταίει που ἀφήσες τὸν εαυτὸ σου χαλαρό. Κοίταξε νὰ τὸν σκληραγωγῆσῃς· νὰ ἀγαπήσῃς τὴν ἀσκήση. Εγὼ, που ἔχω μισὸ πνεύμονα, ξέρεις πόσες μετάνοιες κάνω; Δεν μπορῶ νὰ σου πω. Μόνο για τὰ κομποσχοίνια, που κάνω με μικρὲς μετάνοιες, σου λέω ὅτι, ὅταν κουράζεται τὸ ἓνα χέρι, κάνω τὸν σταυρὸ μου με τὸ ἄλλο.

Αυτὰ σου τὰ λέω ἀπὸ ἀγάπη. Ἄλλοι δεν ἔχουν τις προϋποθέσεις που ἔχεις εσύ, καὶ ξέρεις πὼς ἀγωνίζονται, πὼς παλεύουν; Εσύ για λοκατζῆς κάνεις! Πὼς ἀφήσες ἔτσι τὸν εαυτὸ σου; Εγὼ θὰ προσεύχωμαι για σένα, ἀλλὰ, για νὰ βοηθηθῆς, πρέπει κι εσύ νὰ κάνης μιὰ προσπάθεια.

Κατάλαβες; Στα πνευματικὰ πρέπει νὰ δώσης ὅλον τὸν εαυτὸ σου, καὶ τότε θὰ ἀποδώσης καὶ στὴν διακονία σου.

- Γέροντα, μερικές φορές, ὅταν εἶμαι στο κελλί, με πιάνει ἀκηδία.

- Στο κελλί σου δεν προσεύχεσαι, δεν μελετάς. Ὅσο μπορεῖς, νὰ μην ἀφήνης νὰ περνᾷ ὁ χρόνος χωρὶς νὰ κάνης τίποτε. Δεν μπορεῖς νὰ προσευχηθῆς; Ἀς μελετήσης κάτι που σε βοηθάει ἐκείνη τὴν ὥρα. Διαφορετικὰ ὁ διάβολος μπορεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὴν ἀσχημὴ κατάστασή σου καὶ νὰ σε ἐξουθενώση.

*****

1. «Πνευματικὰ» εἶναι: εὐχή με τὸ κομποσχοίνι, μετάνοιες, πνευματικὴ μελέτη κ.λπ. που κάνει ὁ μοναχὸς ἐκτὸς τῆς διατεταγμένης Ἀκολουθίας καὶ τοῦ μοναχικοῦ κανόνος. Αυτὰ γίνονται καὶ ἀπὸ λαϊκοῦς που ἀγωνίζονται στὸν κόσμο.

2. Τρίτον Μεγαλυνάριον της Μικράς και της Μεγάλης Παρακλήσεως εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον.

Από το βιβλίο: « ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΛΟΓΟΙ Ζ΄ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ»

ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»

ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr